

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Devoti Admodùm Et Consolatione Pleni Confessionales Psalmi Septem

Isidorus <A Cruce>

Dillingæ, 1675

Antonii Ad Devm Summum totius orbis moderatorem deprecatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53188](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53188)

*ANTONII AD
DEVM Summum totius
orbis moderatorem
deprecatio.*

Domine DEVS omnipotens, Creator cœli & terræ, Pater misericordiarum & DEVS totius consolationis.

Qui consolaris nos in omni tribulatione nostra, & in ea interiorius ad te clamantes exaudis.

Protector meus, & liberator meus, gloria mea & exaltans caput meum, fortitudo mea, & refugium meum, suavis universis.

Cujus misericordia à progenie in progenies, delens iniquitatem propter temetipsum.

Tu,

Tu, inquam, lumen illud indeficiens, & mortalibus admirabile, habitans lucem inaccessibilem.

Quam nullus hominum vidit, nec videre potest; de profundis ad te clamantis orationi intende.

Scio equidem, quòd non est Sapientia, non est consilium, non est fortitudo contra te.

Qui respicis terram, & facis eam tremere, qui tangis montes, & fumigant.

Qui conturbas profundum maris, faciens mirabilia in abyssis, qui producis ventos de thesauris tuis, & fulgura in pluviam facis.

In cujus ditione cuncta sunt posita, cui mentes illæ ætheræ & Angelicæ, ac Divi omnes subsunt.

Quæso, ac supplex obsecro te,
O DEVS

Ô DEVS cordis mei , pars mea
DEVS in æternum!

Spes mea ab utero , & ab uberibus matris meæ.

Qui docuisti me à juventute mea ; ne derelinquas me cùm senuerit hæc cutis mea, & defecerit virtus mea!

Memor esto hujus indigni servi tui N. qui sese totum tibi tradit, totum commendat, & flebiliter committit.

Vt si quando rugiens ac mugiens sævierit tempestas, sub umbra alarum tuarum me protegas.

Et misericordiâ motus, abscondas me, donec pertranseat furor tuus.

Abscondas me, inquam, puerum tuum, imò vilissimum ac miserri-
mum

mum vermiculum, in foraminibus petrae, in caverna maceriae.

Petra autem (scis amantissime Pater) est Christus filius tuus dilectus; cujus livore sanati sumus.

Non ergo secundum peccata mea agas, nec intres in iudicium cum servo tuo.

Si enim iniquitates observaveris, Domine, quis sustinebit?

Delicta juventutis meae, & ignorantias meas ne memineris.

Sed ab occultis meis munda me, & ab alienis parce servo tuo.

Averte faciem tuam à peccatis meis, & respice in faciem amabilis Christi tui.

En ipsum tibi offero, quem unxisti oleo lætitiæ præ confortibus tuis!

Quem

Quem propitiatorem misisti, quem Sacerdotem constituisti, secundum ordinem Melchisedech; ut is assidue accedens ad te, sedensque ad dexteram tuam, per semetipsum interpellet pro nobis.

Offero, inquam, eum tibi totum, pro me toto quantus sum.

Sint profundissima ejus vulnera; sit sancta ejus Passio animæ meæ medicamentum!

Ut ubi (proh dolor!) abundavit delictum, superabundet & gratiâ.

Remitte Domine, remitte scelera mea, & sicut publicano fuisti, ita & mihi propitius esto peccatori!

Non in justificationibus meis, qui totus inutilis sum; qui peccavi

cavi

cavi in coelum, & coram te, pro-
sterno preces.

Sed in miserationibus tuis mul-
tis, ac magnis; quia sunt super
omnia opera tua.

Salva me, quamvis indignum,
per ineffabilem clementiam tuã.

In justitia tua libera me, ut si-
mul tibi cantem justitiam, & mi-
sericordiam.

De misericordia enim tua uti-
que desperarem, si de justitia tua
certus non essem.

Pelle enim, & carnibus vestisti
me, ossibus & nervis compegisti
me.

Nôsti figmentum meum, ideò
miserere mei, quoniam infirmus
sum!

Scis Domine, quòd in iniqui-
tati-

tatibus conceptus sum, & in peccatis concepit me mater mea.

Cinis sum & terra: talem manus tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me.

Operi igitur manuum tuarum porrige dexteram; ne cum cecidero, collidar.

Cadam, fateor, quia caro infirma; sed tu Domine suppones manum tuam.

Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.

Ne quæso faciem tuam abscondas, aut contra folium quod vento rapitur, ostendas potentiam tuam, aut stipulam siccam persequaris!

Ne in furore tuo arguas me, nec in ira tua corripias me!

Potius

Potius dic animæ meæ : salus
tua ego sum, & merces tua magna
nimis.

In te Domine speraverunt Pa-
tres nostri, & liberaſti eos.

Et ego in bonitate tua prospera
omnia, feliciffimâque mihi ſpe-
ro; ut undequaue recreatus læter
in ſalutari tuo.

Spes, animi mei nutrix, & Ma-
jeſtatis tuæ thronus me adducit,
& cùm accessum formidare de-
buiſſem, poſtulare non erubeſco.

Spes enim non confundit; cùm
& apud Prophetam cordis tui ita
pollicearis: quoniam ſperavit in
me, liberabo eum.

Conſerva ergo me Domine,
quoniam ſperavi in te!

Tu, inquam, qui via, veritas, &
vita

vita es, in dulcedine tua succurre
indigenti, quia pauper & inops
ego sum.

Adesto mihi sub hoc sole viven-
ti, perpetuus propugnator, & ve-
rè amicus fautor.

Si me iustifices, quis est, qui
condemnet?

Pone me iuxta te, & cuiusvis
manus pugnet contra me; non e-
nim timebo mala, quoniam tu
mecum es.

Stemus simul; & ego despici-
am inimicos meos!

Effice, Bonitas summa, ne huic
animæ meæ, aut misello huic cor-
pusculo ullum aliquando immi-
neat periculum.

Nullus in me irruat, aut mihi
noceat hostis; Tuus sum ego,
salvum me fac!

Cor

Cor mundum crea in me Deus,
& Spiritum rectum innova in vis-
ceribus meis.

Gressus meos dirige secundum
eloquium tuum.

Sapientiam & intelligentiam
da mihi, ut ingrediar & egrediar
coram populo tuo.

Fac me ita vivere, ut mori sit
lucrum; sit portio mea in terra
viventium.

Utque summam tuam Maje-
statem in illa æternitatis tuæ aula,
inter electos, qui verè tui sunt,
læto extollam, laudémque
animo.